

Nya horisonter

Klockan slog 06:00 och alarmet från mobiltelefonen gick igång. Nyvaken och trött som Johan var krävdes det flera minuter innan han kunde resa sig upp från sin allt för bekväma säng. Han släpade sig in på toaletten där han gjorde sig i ordning inför dagen och la märke till hur sliten han såg ut att vara när han kollade sig in i spegeln. Under de senaste två veckorna hade han fått undermåligt med sömn där sena nätter av studier och träningspass hade kombinerats med tidiga morgnar fyllda med påminnelse om att ännu en jobbig dag väntade.

En stadig frukost kunde ändå få Johan på banan för en stund och bussturen till skolan var en av de bättre stunderna på dagen. Där kunde han koppla av och drömma sig bort från vardagen till Bon Ivers senaste album. Han drömde sig bort till en värld utan tidspress och krav där inga måsten fanns och där han själv kunde bestämma över sin vardag. Ett liv bortom horisonten som kändes nära men samtidigt väldigt långt bort.

Tusentals mil ifrån Johan och hans vardag lever en pojke vid namn Charles. Charles är 14 år gammal och lever i en liten by i den sydöstra delen av Kenya. Han har precis väckts av sin far och de båda ska ta sig iväg till den lokala fabriken där de båda jobbar dagligen. Klockan 05:00 börjar deras arbetsdag och Charles och hans far traskar sig iväg till fabriken efter en snabb frukost gjord på en näringsrik risgrynsgröt. Efter ombyte till arbetskläder och incheckning i fabriken väntas sedan flera timmars fabriksarbete innan det är lunchrast. Lunchen de får är sällan aptitlig och varken Charles eller hans far blir sällan mätta på kosten. Ibland tar de med mat hemifrån men detta har de inte gjort denna dag och de får istället nöja sig med den smaklösa maten de får i fabriken matsal. Jobbet Charles utför är väldigt simpelt och under arbetets gång brukar han ofta drömma sig bort från verkligheten till ett liv bortom horisonten. Han drömmer om ett liv i skolan där förnärvarande endast de rikaste familjernas barn går och om att en dag kunde få ett riktigt jobb. Han drömmer om att en dag kunna jobba som polis i hemstaden och känna sig stolt över det han gör. Arbetet i fabriken är hälsofarligt med dålig ventilation, farliga kemikalier och extrema arbetstider och han önskar att han istället kunde få leva sin dröm och göra det han själv vill. Han drömmer om livet bortom horisonten, ett liv anpassat efter honom där han själv kan känna sig nöjd och lycklig.

Larmet går och Mark stiger upp ur sängen med ett ryck. Han är idag ovanligt pigg och avviker till och med från att ta en uppfriskande morgondusch. Efter att ha klätt på sig går han en trappa ner och sätter sig i matsalen där frukosten redan är serverad. Där finns allt från knapriga bacon till nygräddade våfflor men Mark är inte speciellt hungrig och nöjer sig med ett glas nypressad apelsinjuice. Mark får skjuts till skolan av hans familjs egen chaufför och bilresan dit tar ungefär 15 minuter. Till en början åker de igenom de finare områdena i Orange County där villorna är större än nödvändigt och där det står en sportbil på nästan varje garageuppfart. Därefter passerar de medelklassområdena och åker bland annat förbi en av de kommunala skolorna som finns i området. Mark tittar igenom rutan på de eleverna som går där och skäms lite över sig själv. Eleverna i den kommunala skolan får inte skjuts av en privat chaufför. De lever inte i rikedom så som Mark gör och han känner att det är orättvist och fel

att han och de som går på privatskolan ska ha de mycket bättre ställt än alla andra. Mark trivs inte med att vara det bortskämda barnet som få skjuts av sin egen chaufför i en svindyr bil. Han trivs inte med att leva i lyx medan folk långt bort lever i extrem fattigdom. Mark vill inte vara speciell utan vill vara precis som alla andra, gå i en vanlig skola med vanliga människor och slippa all lyx och glamour som han idag blir omkretsad av. Mark drömmer om det vanliga livet, livet som andra människor ofta drömmer sig bort från.

Johan kommer försent till sin första lektion. Han berättar för sin matematiklärare att bussen var försenad och läraren säger att hon förstår men markerar ändå i sitt protokoll att Johan kom 20 minuter försent. Johan har alltid gillat matematik, han gillar att lösa olika sorters problem och känner sig duktig när han väl lyckas lösa ett svårt tal i matteboken. Men efter att Johan börjat på gymnasiet känner han inte samma glädje av kursen. All press om att få höga betyg i alla ämnen har fått honom att tappa glädjen och det gäller inte bara matematiken utan även andra ämnen också. Han känner att det alltid finns krav i allting han gör, både i skolan i sin idrott och i hemmet och det får honom att tappa glädjen. Nästa lektion är samhällskunskap och Johan och hans klasskamrater ska idag skriva prov i samhällsekonomi. Alla hans klasskamrater är jättenervösa. De säger att det här provet kan avgöra deras betyg helt och vissa hade till och med svårt att sova natten innan för att de var så nervösa. Är det verkligen så det ska vara, tänker Johan, att man inte ska kunna sova ordentligt för att det sätts sådana krav på elever. Han tycker det är helt fel och vill bara ha provet överstökat så att han får slippa den spända stämningen som rör sig mellan alla. Han tror det här endast får folk att må dåligt. Han tror inte ens att pressen får eleverna att prestera bättre i skolan. Johan tror istället att alla hade mått bättre om de fått leva i en vardag utan press eller krav. I en vardag där ens handlingar fritt skulle styras av en själv och inte av någon annan som säger vad man ska göra. Det är en vardag Johan vill leva i men tankarna om den världen bryts när hans lärare välkomnar sina elever in i klassrummet. Nervositeten ökar och Johans drömvärld försvinner så småningom ur sikte. Verkligheten ger honom en käftsmäll och samhällskunskapsprovet startar. Drömmen försvinner för tillfället från Johan men kommer ändå alltid att finnas kvar i hans huvud.

Det är en bit in på eftermiddagen och Charles och hans fars arbetspass har precis tagit slut. De båda byter om, checkar ut via en av de högre uppsatta i fabriken och börjar sedan traska sig hem. På vägen hem går det förbi ett gäng ungdomar som precis varit i skolan och som troligtvis också är på väg hemåt. De slänger blickar mot Charles och viskar till varandra samtidigt som de går förbi. Charles känner sig dålig som inte kan gå i skolan med de andra och skäms över att jobba i fabriken tillsammans med sin far. Han känner ingen ilska mot barnen även om de tydligt sett ner på honom men han känner sig besviken och uppgiven. Han hade hemskt gärna velat ha likadan uniform som barnen och få lära sig saker i skolan men vet fortfarande inom sig själv att det är ett liv han inte kommer att få leva. Bästa sättet för Charles att vara nära det livet är drömma om det och det fortsätter han med trots att han troligtvis aldrig kommer att få leva sin dröm.

Marks sista lektion för dagen har tagit slut och efter att han och hans vänner tidigare under dagen bestämt sig för att åka in till köpcentrumet så gör de nu det. Denna gång är det inte Marks egen chaufför som kör bilen utan en av Marks vänner som nyligen fått en egen bil i födelsedagspresent. Det är ingen billig bil utan snarare en av de nyaste inom bilbranschen och som dessutom var väldigt dyr vid inköpet. Mark och hans vänner åker iväg mot köpcentrumet som ligger en bit bort från det området de bor i. På vägen dit åker de förbi samma kommunala skola som Mark passerat tidigare samma dag och Marks vänner kommenterar skolan och dess elever på ett spydigt och hånfullt sätt. Kommentarererna ska uppfattas som komiska och Mark skrattar på låtsas åt skämten för att inte hamna utanför gruppen. Till slut tillägger han även själv en egen retsam kommentar men känner direkt efter ångest över vad han gjort. Mark ser inte ner på den kommunala skolan och de som går där utan snarare tvärtom. Han ser deras liv som något bättre än hans egna och önskar att han själv kunde vara en av dessa vanliga människor. Han önskar att han kunde få leva ett vanligt liv och när han och hans vänner kommer till köpcentrumet är det fortfarande det ända han kan tänka på.

Dagen därpå vaknar dessa tre människor på samma sätt som de alltid gör. De går igenom samma rutiner som vanligt, samma uppgifter och tänker ofta samma tankar som de gör varje dag. De alla har ett eget liv som de lever på ett och annat sätt men också en vision om att söka sig mot horisonten och mot ett annat liv. I alla människors natur finns det ett ständigt sökande efter att tillfredsställa nya behov och att utforska saker och det är därför människan är så pass framgångsrik som den är. Det är därför människor har lyckats besöka månen och kunna flyga i luften trots att vi fysiskt inte är byggda för det. Men det är också därför som vi människor aldrig kommer att nöja oss med vad vi har i livet. Vi kommer aldrig att nöja oss med vår vardag utan alltid söka oss mot det vi inte utforskat och de behov vi inte tillfredställt. Dessa tre människor representerar inte bara dem själva utan en väldigt stor del av den mänskliga befolkningen. De representerar och förklarar hur människor aldrig kommer att sluta söka sig mot nya äventyr och mot nya behov men framför allt hur människor aldrig kommer att sluta söka sig mot nya horisonter.